Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

ianuarie - februarie 2026

se distribuie gratuit

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

Vor suspina fiii români care n-au rămas pe pământul lor și și-au părăsit țara pentru bani și averi, și-și vor înțelege greșeala și neiubirea și rătăcirea prin străini, când Eu de șaptezeci de ani am fost și sunt aici cu cerul Meu de sfinți în lucrul cel cu mângâiere mare peste acest neam.

Pun sub ocrotirea Mea pământul și neamul român așa cum își ține cloșca puii sub aripi, căci Mi-am salvat lucrarea și mersul cuvântului Meu când a venit ispita căderii prin mână vrăjmașă de la mijloc acum treizeci și cinci de ani. Eu însumi păzesc acest pământ și neam, și de aici încolo Eu Însumi sunt cu ocrotirea pentru ai Mei și pentru tine, țara Mea, rămasa Mea, căci vin zilele slavei Domnului pe vatra ta.

pagina 4-5

În acest număr:

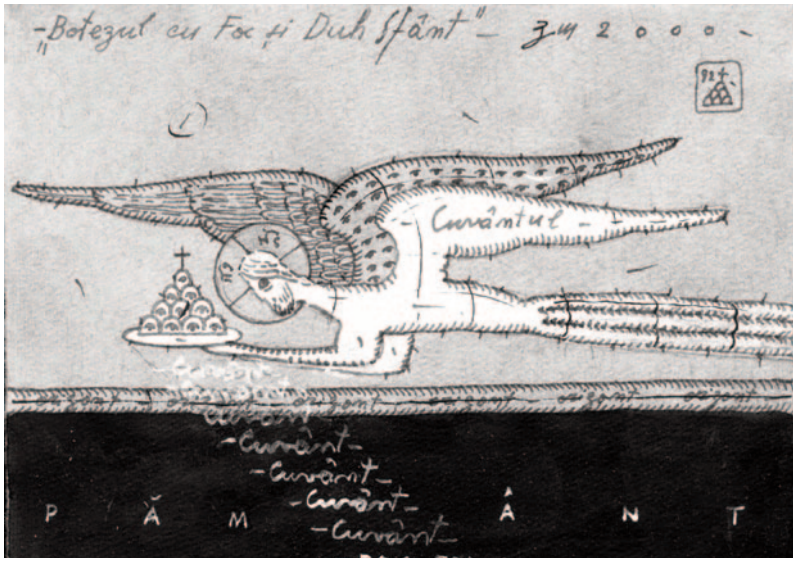
Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Botezul Domnului

Se deschid cerurile ori de câte ori cuvântul Meu se lasă peste pământ luminând și descoperind taine cerești și haruri care așteaptă să-și facă lucrarea și să descopere pe cele care stau gata să se împlinească între pământ și cer, și despre care duhul proorocilor a adus spre știre prin vreme, o, și te cuprind cu duh de Bobotează, țara Mea cea de azi, că vine la tine *Cuvântul lui Dumnezeu*, vine din cer Domnul și cuvintează peste pământ și botează cu duh de facere nouă și Se face cunoscut peste popoare că vine la tine, și că în mijlocul tău este un popor mititel care strigă: *«Vino, Doamne!»*, și iată, vin, și mereu vin.

Sunt încă deschise cerurile odată cu praznicul de Bobotează, iar Eu grăiesc cu tine în duminica întâi după botezul Meu la Iordan, și când cerurile s-au deschis deasupra pământului și a apelor, care s-au sfințit atunci de la una la alta prin taina botezului Meu și a pământului odată cu Mine, iar Eu, Domnul, le fac cunoscută popoarelor dragostea dintre Mine și tine, căci popoarele te știu a Mea și te urmăresc în taină, că te știu din descoperirile cerești vechi și noi, te

știu din cuvintele proorocilor Scripturii și te știu de la cei ce primeau din cer înțelepciunea semnelor vremilor și măsurarea lor, așa cum veneau ele spre descoperire prin înțelepții care cercetau și lăsau prin împărății scrieri și calendare ale vremurilor, și care erau apoi cercetate de toți înțelepții din toate timpurile, ajutați ei prin descoperire primită de la Dumnezeu pentru lucrările Mele între popoare prin vreme.

O, țara Mea, ești însemnată în fel și chip între cer și pământ, și ai semnele harului sfânt pe fața ta, pe vatra ta, iar istoria ta te adeverește țară a Domnului în planul cel ceresc de la sfârșit de timp pentru noroadele pământului, o, și ai ocrotire pe mama Mea Fecioara și pe îngerul Meu Mihail, și nu este sfânt în cer să nu te ocrotească pentru cuvântul Meu care curge din gura Mea pe plaiul tău cel atât de dulce și de dorit, căci cu dor te vor dori popoarele pentru planul cel ceresc care lucrează peste tine, o, și nu e nimeni vrednic de această slavă, dar Eu te iubesc și te vestesc popoarelor că ești comoara Mea, și Eu a ta, și să audă aceasta căpeteniile mari și mici de peste noroade și să știe că tu ești sala nunții Mele la sfârșit de timp și ești masa cea plină de cuvântul gurii Mele, de pe care Mă împart spre binecuvântarea popoarelor și spre știre că are Domnul casă la tine și cheamă sub această viță neamurile toate ca să învețe iubirea, ca să bea din râul vieții, din cuvântul Meu, care face lumină și viață, și toți și toate vor cunoaște și se vor înnoi și va fi o stare nouă, care vine cu norii precum Eu vin când vin și tot vin ca să-Mi așez pe pământ cuvântul venirii Mele și toate împlinirile lui, căci apa sfințită în cetatea cuvântului Meu în zi de Bobotează se varsă în ape, și ape în ape apoi și slujește ea peste tot și așează binecuvântare și iubire și curăță pământul și oamenii de duhurile rele, atât de potrivnice prin lucrarea lor otrăvitoare de suflete și de trupuri, și care nu se fac cunoscute cu otrava lor cea aducătoare de suferință și de moarte, iar Eu vin și curăț calea ca să vină cerul pe pământ și să se lucreze cer nou și pământ nou și Ierusalim nou peste tot, și ca să nu mai aibă lupul cum să-și facă ascunzătoare, căci toate vor sta în lumină și vor fi câini de pază în locul lupilor și se vor cunoaște după roadele lor, precum este scris, o, și va fi să deslușesc deosebirea dintre câine și lup, și roadele vor grăi, căci lupului îi este frică mereu și se ascunde mereu în întuneric să nu fie văzut și știut și prins, și iată-l sălbatic umblând să înșele, să fure, să mintă, și se numește vrăjmaș și lup. Câinele însă caută sub stăpân și are credincioșie și multă iubire pentru stăpân, îndemnându-l și pe el spre iubire, spre curăția inimii, și are hrană de la stăpân și cere cu gurița și se poartă frumos, căci are credincioșie, și cu același fel de zidire ca lupul își are trupul, dar iată deosebirea, căci câinele stă pe lângă om ca să-l aibă stăpân și să i se supună și se arată pildă de statornicie până la sfârșit, o, și așa trebuie să învețe să fie cei ce se apropie de cuvântul Meu, și să se dea lui Dumnezeu cu duh de prietenie pentru o cauză măreață, căci vai celui ce Mă cunoaște în acest cuvânt, și nu are apoi credincioșie până la sfârșit și se face lup umblător apoi de colo-colo fără căpătâi prin văile acestei lumi pribege, după cu-

get și după umblet!

Voi, cei ce Mă aflați în acest cuvânt de dor ceresc după voi, luați aminte dacă voiți de partea Mea, în timp ce aveți de toate care vă țin departe de dragostea Mea! Împletiți traiul cu trăirea, ca să nu-L pierdeți pe Domnul Care vă iese în cale ca să vă ocrotească apoi pe cale cu El, căci lupul e flămând și vine și caută loc lângă voi cu năravul lui de lup, lacom după putere, și vă cunoaște după miros. Fugiți de cei cărora le place banul sau puterea, căci banul cade peste om ca pedeapsă și se schimbă în necazuri și durere și strâmtorare, fiilor care căutați cu Domnul pe cale. O, căutați să vrea și Dumnezeu cu voi, căci Eu la aceștia caut și vin, dar cei care-și strâng pe pământ, cu aceia nu stau, o, nu stau cu cei ce nu Mă iubesc așa cum sunt Eu, sărac și umil.

Începuseră să Mă părăsească ucenicii rând pe rând, după ce M-au urmat o vreme și nu au putut înțelege cauza măreață pe care aveau s-o aleagă, lucrarea Tatălui prin Mine pe pământ, o, și plecau apoi pentru alte alegeri și doruri ale lor, iar pe cei rămași, puțini fiind, i-am întrebat: *«Nu vă duceți și voi?»* O, nu s-au dus, și au rămas cu Mine pentru cuvintele vieții pe care Eu le așezam peste ei pe pământ și Mi-au rămas prieteni.

Duhul statorniciei până la sfârșit, cu el trebuie să înceapă cel ce află cauza măreață, venirea Mea pe pământ cuvânt între oameni, și acela rămâne prieten credincios, așa cum câinele stă plin de supunere și de iubire și cu credincioșie pentru stăpânul său, și este el prieten, și nu lup dușman.

Și am lăsat în cetatea cuvântului Meu carte scrisă în zi de duminică, și când încă cerurile sunt deschise deasupra pământului odată cu praznicul de Bobotează peste ape, iar Eu stau încă și privesc lucrarea apei sfințite, și care curge pas cu pas odată cu curgerea apelor din una în alta, și sunt aici cu voi în cetate cu apa sfințită aici, și care pleacă de aici peste pământ, fiilor străjeri pentru Mine aici, și pace vouă, o, fiilor!

Cu multă și mare umilință să stați și să rămâneți înaintea Mea, căci fiecare ucenic trebuie să fie și să lucreze ca învățătorul său, și iată, greu se găsește, greu se lasă mic cel ce nu a lucrat și nu lucrează ca Mine și ca voi, și de aceea trebuie să lucrăm Eu și voi, și ca să învețe de la noi cei ce va să învețe puterea și prețul acestei cauze măreațe, mersul cu Domnul și ca Domnul înaintea celor de pe pământ în vremea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameșului și a Fariseului

Sunt Dumnezeul dragostei, cuvântul dragostei sunt. Cu dragoste și din dragoste am făcut cerul și pământul și toată facerea apoi sus și jos, în cer și pe pământ, ca să le dăruiesc pe toate cu dragostea Mea omului pe care aveam apoi să-l fac cu mâna Mea din pământ și să așez în el sufletul și să-l fac ființă vie și să-i dau în dar facerea toată, munții și dealurile și câmpiile pline cu flori, și izvoarele toate, și pomii cu roade fel de fel, în care să se aciuieze păsările cerului și să cânte Mie și omului, și pătura cea verde a ierbii, tot ce am făcut prin cuvânt ca să Mă bucur apoi cu omul și să-i dau din Duhul Meu ca să fie el una cu Mine și cu Tatăl, și duhul mângâierii să fie între Noi și om, toate pentru mângâierea lui, pentru ca să învețe el iubirea între pământ și cer. El însă n-a iubit, căci așa și-a ales, și s-a ales pe sine.

Grăiesc mult, și tot mai mult dau să mângâi mult și dau să-l învăț pe om să-Mi dea în el înviere și să semene cu Mine apoi în cuvânt și în faptă, după șapte mii de ani și mai bine de la despărțirea lui de Mine și de dragostea Mea cea dintâi, cea de la început pentru el. Sunt plin de dor și de nerăbdare după dragostea Mea cea dintâi, și pe cât de mare Îmi este nerăbdarea, la fel de mare Îmi este răbdarea, căci sunt Dumnezeul dragostei, cuvântul dragostei sunt.

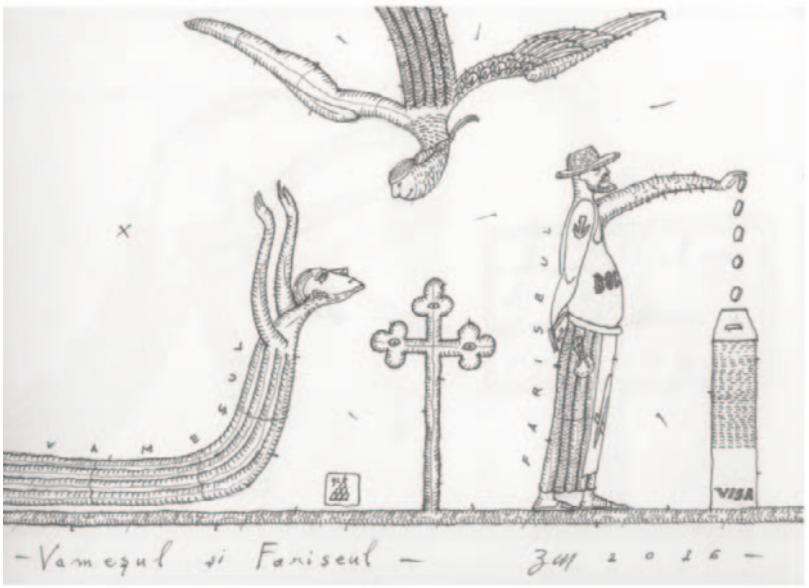
Mi-am arătat dorul și suspinul Meu după tine acum două mii de ani, omule, pribeagule de cer cu pașii tăi pe pământ. Am venit atunci după tine ca să Mă fac cunoscut de Făcător și Dumnezeu al tău. Tu însă iarăși te-ai ascuns de Mine și ai jucat bine și ai spus că nu sunt Eu. Umilința ta cea de la păcat te-a rușinat atunci, și te-ai ascuns cu ea și ai lucrat pe față neumilința și ai spus

că nu sunt Eu, și ai rămas de partea păcatului.

Am venit în zadar după tine, căci tu ai spus că nu am venit. De șapte mii de ani neascultarea ta te dă în mâna diavolului, care stă la pândă pe urma ta și te pârăște înaintea Mea și te crede al lui. Cea mai mică neascultare te trage de lângă Mine de partea lui, și aceasta înseamnă statul tău în neascultare de șapte mii de ani, iar tu ar fi să înțelegi și să vezi bine viclenia dușmanului tău și să știi al cui ești, căci el știe că ești al lui, iar Eu că ești al Meu căci Eu te-am zidit, și de aceea cu nerăbdare și cu dor umblu pe urma ta de atâta timp, și tu încă nu dai să știi al cui ești.

Și acum, o, țara Mea cea dintâi, cea de la început, binecuvintează pe Domnul și numele Lui cel sfânt! Binecuvintează cu toate ale tale pe Cel ce curăță fărădelegile tale și ridică neputințele tale, pe Cel ce te izbăvește și te încununează cu milă și cu îndurare, căci înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale, o, și cântă-I Domnului ca împăratul David, căci tu ești cea care rămâne și se înnoiește și iarăși mergi și mereu mergi precum este scris, dar îți trebuie credință și o mare iubire de înnoire, căci vulturul după câțiva zeci de ani ajunge în mare neputință și are de ales, să se înnoiască și să trăiască încă o dată viața sa, sau să se lase, iar dacă alege viața el zboară cu ultimele puteri sus pe creste înalte ultimul lui zbor și rămâne sus și-și începe înnoirea, luptând și lucrând la facerea lui cea nouă, lovind cu ciocul în stâncă să și-l frângă și să-l lepede ca să crească un cioc nou în locul celui care îl lovea în piept, și-și smulge apoi cu el ghearele neputincioase ca să-i crească altele, și cu care să-și depărteze penele grele de vreme și să-i crească altele noi, o, și se pregătește el de o nouă viață, de un nou zbor, și iarăși trăiește încă o viață, iar tu mereu ți-ai înnoit puterile și iarăși ai biruit neputințele tale prin fiii tăi viteji de neîntrecut, ori de câte ori vrăjmașii te voiau biruită pentru ei, o, și ți-ai scris istorie măreață prin vreme, țara Mea, căci viteji au fost cei care ți-au ocrotit pământul și neamul prin vreme, de se minunau cei ce auzeau din depărtări de bravii tăi copii, ocrotitori de țară și de neam, o, și ți-ai scris istorie măreață începând de la Roma și până peste toate hotarele tale și ai rămas întru iubirea Mea și ești cea rămasă și porți acest nume biruitor pentru cea care rămâne după orice greu.

Rămâi întru iubirea Mea, țara Mea! Ești cea care a rămas și care rămâne, ești România lui Dumnezeu și ai luptat mereu pentru acest nume de rămasă, de biruitoare în fața vrăjmașilor tăi chiar și când ei te biruiau și-ți puneau bir greu, dar rămâneai a ta și a Mea și ești cea care rămâne, și așa îți este numele tău frumos și plin de har și înnoire și iubire, căci iubirea nu cade niciodată, nu piere, nu moare, ci doar biruiește și se înnoiește, precum este scris.

Înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale iar și iar, țara Mea cea de azi, și de aceea binecuvintează pe Domnul, Care face cunoscute căile Sale fiilor neamului român!

Vor suspina fiii români care n-au rămas pe pământul lor și și-au părăsit țara pentru bani și averi, și-și vor înțelege greșeala și neiubirea

și rătăcirea prin străini, când Eu de șaptezeci de ani am fost și sunt aici cu cerul Meu de sfinți în lucrul cel cu mângâiere mare peste acest neam.

Pun sub ocrotirea Mea pământul și neamul român așa cum își ține cloșca puii sub aripi, căci Mi-am salvat lucrarea și mersul cuvântului Meu când a venit ispita căderii prin mână vrăjmașă de la mijloc acum treizeci și cinci de ani. Eu însumi păzesc acest pământ și neam, și de aici încolo Eu Însumi sunt cu ocrotirea pentru ai Mei și pentru tine, țara Mea, rămasa Mea, căci vin zilele slavei Domnului pe vatra ta.

Țineți-Mă lângă voi și stați lângă Mine, fii români, iar când spun aceasta fiilor ascultători cu care-Mi port lucrarea vă spun și vouă. Rămâneți întru iubirea Mea și fiți ai Mei, căci vremea este aproape! Credința în cuvântul venirii Mele aduce izbăvire peste tine și peste pământ, țara Mea. Cei răi, de tot felul răi și necredincioși, aceia să stea și mai departe în nelegiuiri și în necredință, iar cei credincioși și sfinți să-și sporească și să-și înnoiască iubirea și credința, căci vremea este aproape și tot mai aproape, iar credința întru venirea Mea cuvânt pe pământ aduce izbăvire, fiilor. Citiți Scriptura, citiți-o mereu ca să crească înțelepciunea ei în voi, și citiți cuvântul care vine la voi din cer în vremea aceasta și vă dă sfat și lucru de lucrat pentru sfințenie și veghe sfântă. Mai mult decât lucrul cu mâna alegeți partea care rămâne și nu uitați că Dumnezeu este dragostea care vine pe pământ și Se face cuvânt și ocrotire pentru fiii cerului, și care știu ai cui sunt.

E zi de duminică și-Mi scutur cuvântul peste cetatea Mea și peste țară și pun sfat ceresc pe masă și spun: Rămâi întru iubirea Mea, Ierusalime nou, poporul Meu cel din români! Rămâi întru iubirea Mea, țara Mea română, cea care rămâne a Mea, cea de la început și până azi, și mereu a Mea! Sunt Dumnezeul dragostei și sunt cu mângâierea și rămâne ea deasupra ta și-ți este ocrotire și te pregătește de slavă mare și de înnoire a ta, iar și iar înnoirea ta, o, țara Mea cea de la Tatăl a Mea.

Amin, amin, amin.

19 ianuarie/1 februarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului Risipitor

Cu oștiri cerești Mă port între cer și pământ când vin în cetatea cuvântului Meu pe meleagul român și-Mi ridic străjerii să-Mi deschidă ca să intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, căci tot cuvântul gurii Mele se așează în cartea sa, așa cum în toată vremea de sub cer au rămas toate cuvintele lui Dumnezeu, și pe care le-am purtat cu cei aleși de Mine pentru tot ce am avut de lucrat între oameni pe pământ prin cuvânt și prin faptă, și toate cuvintele Mele au rămas și sunt, și tot așa rămân și cele din vremea aceasta când se împlinesc Scripturile venirii Mele cu sfinții și când Mă scriu pe pământ cu numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, precum este scris.

În ziua aceasta de duminică Mi-am pregătit izvorul de cuvânt al păstoriei Mele peste poporul care se hrănește de la Mine și peste cei care nu se mai hrănesc din cer, după ce au plecat dintre ei din cuibul Meu, din rândul celor ce M-au cunoscut și M-au urmat pentru cuvintele vieții, pentru mersul lor cu Mine și pentru ca să se facă ei fii ai lui Dumnezeu între cei mulți de pe pământ slujitori la fel de fel de dumnezei, după cum placul inimii lor dorește și caută.

În ziua aceasta de duminică însă adun sub cuvântul Meu pe cei ce M-au iubit și M-au urmat cu credința și M-au părăsit apoi după o vreme și s-au dus, lepădând pic cu pic iubirea lor cea pentru Mine, și de care se îngrijeau pe când ei erau ai Mei alături cu cei rămași acum, și cu care Îmi port pe mai departe cuvântul de la margini la margini, precum este scris să se împlinească aceasta mai înainte de ziua judecății faptelor fiecăruia, când nu voi pomeni păcatele, ci dragostea sau nedragostea lor pentru Mine ori de câte ori îngrijeau sau nu rănile și lipsurile și neajunsurile celor mici și dragi ai Mei pe pământ, și pentru care M-am pogorât din cer și Om fără de păcat M-am făcut, și iată, nu păcatele vor fi cercetate, ci iubirea sau neiubirea fiecăruia, și unii vor fi binecuvântați, iar ceilalți vor fi lepădați, căci și-au strâns loruși singuri acest blestem prin despărțirea lor de Dumnezeu.

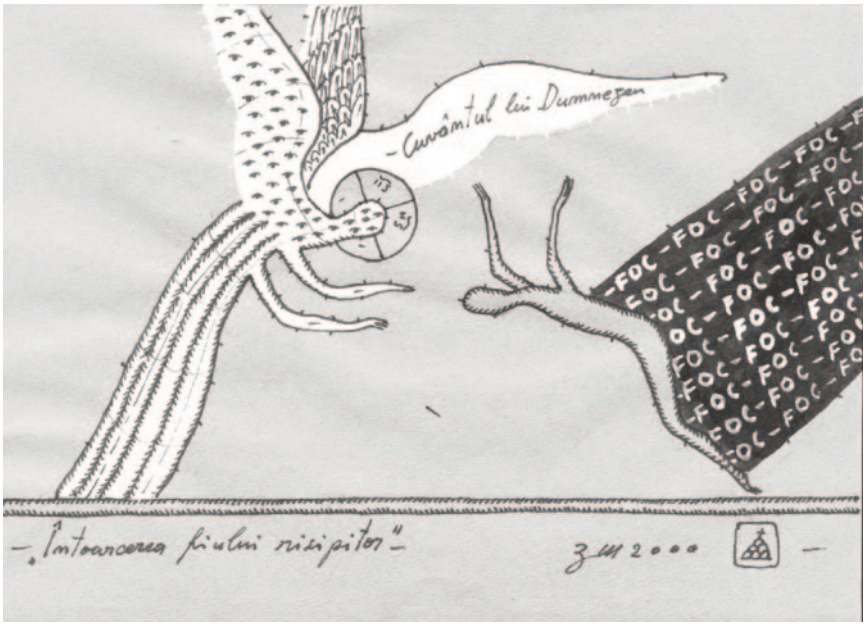
Așadar, adaug acum în cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, adaug cuvânt de mărturie pentru cei care M-au aflat și au venit și le-am deschis și au stat lângă izvorul Meu unii cinci ani, alții zece sau cincisprezece sau mai mulți ani, și și-au luat apoi calea înapoi, și nu numai, căci au părăsit pic cu pic viața lor curată și frumoasă, după cum dorul Meu așteaptă de la creștini, o, nu numai că s-au dus lepădând binecuvântarea și fugind pe întuneric în noapte, dar s-au făcut apoi dușmani și defăimători și hulitori asupra Mea și a celor rămași lângă Mine, și, mai mult, dușmanii cuvântului gurii Mele s-au făcut, căderea lor în păcatul necredinței, căderea lor din har, o, și încearcă ei să lucreze ca Iuda și-și fac rost de păcatul trădării și al tragerii după ei încă pe cei curtați de ei, făcându-și între ei frăție cu inimă rea și lucrând să piardă și alții veșmântul care îi ține sub ocrotirea cerească și sub hrana de sus pentru viața lor, o, și iată ce-și atrag pentru ei cei ce cred că se pot lupta împotriva cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani cuvântător peste pământ, căci au căzut ei în necredință, iar necredința este blestemul care cade peste cei ce se despart de Mine și de cuvântul Meu pentru voile și plăcerile și dorințele lor, o, și nu mai văd și nu mai știu ei că necredința este diavolul care îi îndeamnă spre acest păcat, ca apoi să-i lepede că M-au iubit cândva, și nu uită el aceasta și îi pedepsește cu necredința cu care îi hrănește, o, și nu le va fi bine celor ce M-au iubit cândva, dar dacă n-au mai vegheat cu Mine pentru ocrotirea lor au căzut apoi în mâna lui satana și fac acum servici pentru placul lui și stau la întuneric cu lucrare de cârtiță, după ce au pierdut ceea ce au avut, căci au slăbit atât de mult lucrarea îngerului lor păzitor împotriva lui satana, după ce și-au făcut inima urâtă și grea de tot, bizuindu-se pe necredința lor cum că nu sunt Eu acest cuvânt. Dar dacă nu sunt Eu acest cuvânt, cuvântul lor și al necredinței lor ce este?

Iată, mintea celor ce M-au părăsit și s-au dus în lume nu Mă mai găsește în acest cuvânt, și de aceea caută peste tot și dau tot timpul cu bobii și sunt neliniștiți să facă ei placul lui satana, care îi flutură de pe un drum pe altul și le înfundă toate cărările pe care dau să umble și să caute puteri și proptele pentru necredința lor, o, dar cum puteți voi să uitați atâta de ușor că istoria cea scrisă a cuvântului Meu vă are cuprinsă în ea cu toți anii petrecuți lângă Mine și mărturisește vremea voastră pe cale cu Mine și cu poporul cuvântului Meu. Iar dacă vreți să dau să deschid la vedere această istorie, ea vă arată mărturisitori ai cuvântului Meu, o, și aceasta este cea mai grea judecată a voastră față în față cu rătăcirea în care stați acum printre morții lumii, printre vrăjitori și ghicitori, printre antichriști îmbrăcați cu veșminte sfinte ca să pară și să fie știuți păstori ai oilor Mele, când ei au ștampila pe frunte și pe acte în regulă ca antichriști, ca trădători, ca prigonitori ai Mei, ca hoți de suflete, arătându-se îngrijitori de turme, dar faptele lor le știți voi? O, nu le știți, dar le știu Eu, și nu pot să iau din mâinile lor nimic pentru Mine, căci sunt mincinoși și vă mint și pe voi ca și pe mulți ca voi, și sunt antichriști cu voi lângă ei, căci acest cuvânt este Iisus Hristos, pe Care voi dați să-L scoateți mincinos ca și cei de acum două mii de ani, și care au rămas rușinați, căci Hristosul Cel răstignit de ei a înviat față în față cu antichriștii de atunci, care spuneau că nu sunt Eu, așa cum spuneți și voi acum despre cuvântul Meu care grăiește de șaptezeci de ani pe vreme de întuneric și de prigoană și n-a tăcut și nu tace, ci taie minciuna și se supără antichrist și scoate și el arme când Eu nu tac, și iată, v-ați făcut slujbașii lui împotriva Mea, voi, care ați fost cuprinși în iubirea acestui cuvânt, iar Eu le spun celor în care voi loviți acum și le spun așa:

Stați sub scutul Meu pe care este scris Iisus Hristos, o, fiilor batjocoriți de cei ce și-au lepădat credința în cuvântul Meu cel din vremea aceasta, căci vine clipa să vadă cei ce zic că lovesc în voi și vor vedea ei toate rănile pe care Mi le fac, toată batjocura lor pe fruntea Mea, zicându-și că lovesc în voi. O, ați fost mereu loviți și v-a durut mereu, iar pe vremea durerilor Mele din voi erau odinioară alături vouă și sufereau cu Mine și cu voi și cei care acum, iată-i, lovesc și ei, căci s-au lăsat câștigați de satana necredinței și se dau mari și scot cuvinte din cărțile părinților bisericii creștine ca să vă spună cu aceste cuvinte că nu sunt Eu acest cuvânt, dar Eu le

spun că am dat numai cât am voit Eu celor mărturisitori prin vreme să știe, și au știut și au lăsat cărți scrise în nume de sfinți ai bisericii, dar erau și ei oameni mai întâi, o, că nu mai știu cei ce vă defaimă cu ce să mai zgârie obrazul Meu durut, și aș da să spun: *„Tată, iartă-i, că nu știu ce fac!”*, o, și nu pot să spun aceasta pentru ei, pentru cei scrișii în cartea Mea cea de azi, și prinși în atâtea fotografii ale petrecerii lor cu Mine și cu poporul cuvântului Meu, și cuprinși în atâtea povești sfinte și puse spre vedere, și care se vor vedea de peste tot și vor mărturisi statul lor lângă Mine, o, și nu le mai trebuie altă judecată mai dureroasă, și de aceea dau să-i sfătuiesc și le spun:

Stați cuminți! Acest cuvânt sunt Eu, Iisus Hristos, în Care voi loviți acum cu necredință, după ce ați căzut din brațul Meu și de sub ocrotirea Mea, o, și vă întreb acum pe voi, unde ați da să-i trageți pe cei pe care dați să-i smulgeți din brațul Meu de Păstor?

O, fiilor rătăciți și rătăcitori, ați omorât în voi iubirea cea pentru Mine, și din care vă plămădisem și pe voi când ați bătut să intrați și voi la masa mângâierii Mele. V-ați vândut mintea răului din ea, vă credeți deștepți când umblați după oameni care fac minuni, bieții de voi, o, și uitați că minunile sunt pentru cei necredincioși, nu pentru cei credincioși, căci scris este cuvântul Meu care vă spune: *«Cel ce-și câștigă viața, acela și-o va pierde, iar cel care o pierde pentru numele Meu, acela o va câștiga».*

O, nu e greu să scoli bolnavul din boală cu cine știe ce puteri străine de Dumnezeu, și de care aduce aminte Scriptura despre cei ce vor face semne și minuni și vindecări și învieri de morți. O, nu e greu să întâlnești făcători de așa minuni, cu care zici că-ți câștigi viața, dar e minunat când îi spui bolnavului: *În numele lui Iisus Hristos scoală-te și umblă!*

Eu sunt Cel ce miluiesc, Eu sunt Cel ce dau viață. Eu am coborât din cer, și fără de păcat M-am făcut om ca să vindec omul căzut în neputință și să-i dau viață din viața Mea și să-i caut pe cei neputincioși și apăsați de păcat.

Eu sunt Cel ce fac bine omului, Eu, și nu cei ce zboară pe sus prin nevoințele lor de a fi văzuți mari cât Dumnezeu, și care nu știu, bieții de ei, că omului nu-i trebuie puteri prin nevoință, și ca să facă apoi minuni printre oameni și să-i tragă spre înălțarea minții. O, nu-i trebuie omului așa ceva înaintea Mea, ci îi trebuie doar umilință mare și mereu, căci Eu nu sunt cu cei ce se înalță pe sine ca să cadă cât mai de sus de la înălțime, ci sunt cu cei ce se micșorează tot mai mici, și pe care Eu îi ridic mari prin smerenia lor și-Mi rămân ei credincioși cu viața lor.

Vai de cei ce-și cumpără zile pe pământ prin cei ce fac minuni și vindecări de la ei putere, și după care umblă cei ce nu cunosc și nu iubesc pe Dumnezeu! Iar în zilele acestea așez cuvânt ceresc și spun: Vai de cei ce nu Mă cunosc în acest cuvânt, cu care vin din cer și păstoresc

cu el pe cei pe care Tatăl Meu, descoperindu-Mă lor, îi atrage la Mine și la Tatăl!

Iar și iar dau să povățuiesc pe cei fugiți de la Mine și le spun lor: Fiți cuminți dacă ați fugit! Vine vremea să mărturisească ea însăși timpul vostru de lângă Mine, de lângă acest cuvânt de dor al Meu după om. Sunt Mielul lui Dumnezeu și sunt Cel ce biruiește. Să nu credeți că loviți pe cei care v-au fost cândva frați de credință și de iubire sfântă. Lupta voastră este împotriva Mea și dați în Mine, în Mielul lui Dumnezeu, căci Eu sunt acest cuvânt. Iar pe cei care îi citiți și îi știți sfinți ai bisericii lui Hristos, lăsați-i în pace întru odihna lor, nu mai faceți din ei arme cu care să loviți în cuvântul Meu citind din cuvintele lor ca să defăimați adevărul cuvântului Meu. Iată, v-ați pierdut credința, și odată cu ea și iubirea și mintea și frica de Dumnezeu, o, și ați slăbit de tot lucrarea îngerului, care ar fi să vă facă ocrotire, dar în jurul vostru stau lanț numai duhuri străine de Dumnezeu și numai îngâmfarea care vă hrănește cu rătăcirea ei, iar spinii pe care dați să-i înfigeți pe fruntea Mea vor fi martori pentru Mine între Mine și voi, o, și de aceea vă îndemn cu milă: Fiți cuminți! Ați căzut mai rău decât fiul risipitor care pleacă și cheltuie bogăția tatălui său, căci voi loviți în Mine, fiilor neveghetori pentru voi.

Așadar, în zi de duminică am așezat cuvânt de mărturie în cartea Mea din zilele acestea și am însemnat în ea răzvrătirea și neliniștea celor ce n-au rămas întru iubirea Mea, și au plecat și au nimerit pe la cei care i-au ajutat din lături pentru necredință și i-au scos pe ei de sub ocrotirea Mea, pe care aș mai fi lucrat-o lor dacă ar fi rămas în duhul umilinței și al durerii celor care Îl părăsesc pe Dumnezeu pentru plăcerile lor, pentru duhul lumii, pentru păcat.

Și așez acum numele Meu pe această carte și spun: De șaptezeci de ani cuvintez și se scrie pe pământ acest cuvânt și n-a fost putere să-Mi oprească izvorul gurii Mele și lucrarea cuvântului Meu și a mers ea numai prin valuri, numai prin furtuni dinăuntru și din afară și a mers și merge, iar satana se înspăimântă tot mai mult și-și pierde puterea și pierde de tot.

Eu sunt acest cuvânt, Eu, Iisus Hristos, Cuvântul Cel de la început de timp și Cel de la sfârșit de timp. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, Eu, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

26 ianuarie/8 februarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

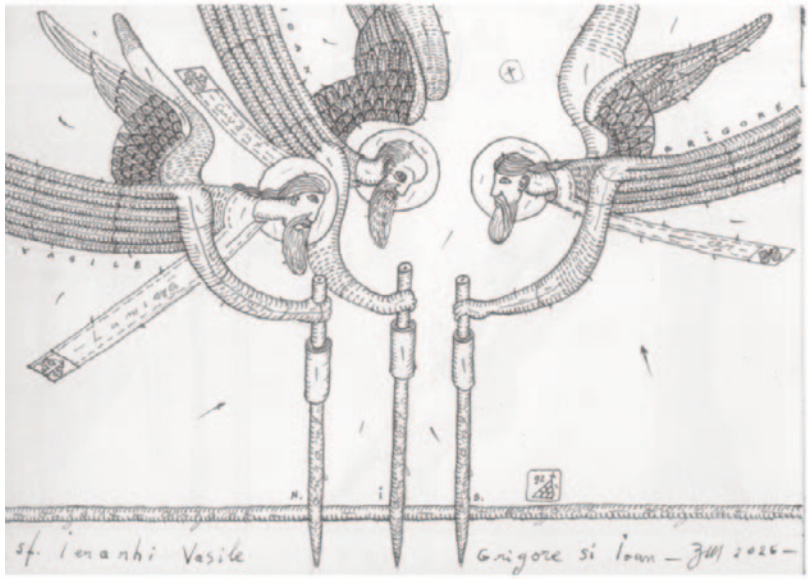
În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume mare se așează cuvântul gurii Mele în cartea Mea cea de azi, și prin care se mărturisește venirea Mea cu sfinții, ca să împlinesc această Scriptură, căci Tatăl Mă trimite, iar Eu Îl ascult și vin.

E necredință multă și tot mai multă pe pământ, dar este scris în Scripturi că așa va fi la venirea Mea iarăși de la Tatăl, o, fiilor. Eu Însumi am lăsat cuvânt că va fi necredință pentru venirea Mea, dar dacă am spus că vin, iată-Mă împlinitor și venind cu sfinții, o, și am în ziua aceasta cu Mine la voi pe ierarhii cei de la începutul bisericii Mele, pe Vasile, Grigorie și Ioan, și am cu ei la masă acum pe frații lor întru credință și întru lupta pentru credință în vremea aceea, am pe ierarhul Nicolae, pe ierarhul Spiridon, am cu ei pe cei luptători ca și ei pentru dreapta credință, o, fiilor, și care după o mie de ani de credință și de împărăție a sfinților dreptei credințe s-au împuținat, căci s-au tras în lături cei nemulțumiți și s-a rupt și turma și a rămas mică turma dreptei credințe, o, și a trecut de atunci încă o mie de ani de când satana a fost dezlegat de mâna lui antichrist, care a înșelat pe mulți slujitori la altare și i-a tras în stânga pentru mintea lor rătăcită și rătăcitoare și s-a rupt turma Mea, iar acum vin s-o cercetez, vin s-o trezesc și să-i înnoiesc iubirea și s-o chem la pășunea ei cea dintâi și ca să-și amintească de păstorii ei cei de la început, și care au lăsat cărare de urmat cu Dumnezeu pe cale pentru turmă, și iată-i pe sfinții Mei sărbătoriți și veniți cu Mine la masă cu voi și mărturisind dreapta credință lăsată de

ei acum două mii de ani și cercetând cu Mine pe cei ce au rămas pe calea cea de la început, și pe cei care s-au abătut din turmă, de la învățătura cea dreaptă, și care nu va fi biruită, fiindcă ea va lumina după cum îi este lucrarea, o, că trebuia să am unde să trag odată cu venirea Mea cu sfinții, și Mi-am pregătit în taină familie sfântă de fii duhovnicești și am întărit credința lor și i-am umplut de har și am găsit pe pământ credință și vin cuvânt purtat pe nori și Mă împart peste tot și chem la masa Mea cu sfinții pe cei pe care Tatăl Mă descoperă lor cu venirea Mea, cu lumina cuvântului Meu, cu gătirea zilei celei mari a slavei Mele, când antichrist va fi dat pe față și biruit cu totul, și iarăși va fi apoi turma creștină regatul Meu, regatul lui Hristos pe pământ, căci Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii și sunt biruitor, precum este scris.

Iată, fiilor, sunt două feluri de familii pe pământ. Sunt cei ce se căsătoresc din pricina poftei trupului și a duhului lumii, și aceia ridică familie după trup și sunt ca și lumea, iubitori de păcat și de plăceri, ispitiți fiind mereu de însăși pofta lor, care naște păcatul și din care se nasc fiii oamenilor pe pământ. Și, iarăși, sunt cei ce se fac familia lui Hristos, fii iubitori de cer pe pământ și înzestrați de la Duhul Sfânt să se aleagă Mie și să aleagă dintre fiii oamenilor pe cei iubitori de sfințenie și plini de credință și de dor de împărăția cerurilor pe pământ și dându-se lui Dumnezeu cu iubirea și cu viața lor, și iată familie de fii ai dreptei credințe, familie după duh a lui Hristos, a iubirii de sfințenie și de venirea Mea la ei pentru lucrările lui Dumnezeu scrise în Scripturi să se împlinească pe pământ prin fii credincioși și sfinți. O, și iată-Mă aici, unde Mi-am zidit cetate sfântă pe temelie cu nume mare de Nou Ierusalim, și care se lasă din cer odată cu venirea Mea, întâmpinat fiind de fiii cei străjeri în cetate, iar taina aceasta se întinde precum spune Scriptura și se pecetluiește pentru Dumnezeu și vin aceste împliniri pe pământ, căci a venit această vreme, o, și nu știu cei încuiați la minte și cu ochii legați pentru taine, nu știu aceștia să înțeleagă și să creadă dacă nu le este dat din pricina învârtoșării lor, a necredinței lor și a dorului de libertate și pentru plăceri vremelnice.

Dar cei ce s-au ales pentru viață de rai și de cer pe pământ, aceia au de la Duhul Sfânt și știu taina și știu calea și mersul, o, și nu le schimbă, căci sunt ale dreptei credințe lăsate pentru totdeauna de sfinți mari, și iată-i pe cei de la început păstori și apostoli ai Duhului Sfânt, o, și n-au fost aceștia iubiți de slujitorii cei mulți de atunci la altare, dar fără iubire ca a lor, ci, din contra, erau doar îmbrăcați în haine de slujitori, și, fiind mulți și necredincioși, i-au alungat pe

cei sfinți ai Mei și i-au prigonit, i-au disprețuit, i-au învinuit, au dat să le facă atâta rău celor credincioși ai Mei, și cărora le-am dat har mult și sprijin din cer, și au lăsat ei scris pentru biserică toată cărarea cea dreaptă și toată ascultarea de cele din cer peste turmă și multe învățături drepte și sfinte, iar turma cea cuminte și statornică i-a urmat în taină și a mers cu Mine

pe cale timp de o mie de ani, și în mijlocul ei împărățeam Eu, Iisus Hristos, Păstorul, iar turma care s-a tras în lături și-a făcut mers aparte și nume aparte și s-a rupt apoi în mai multe turme, fiecare cu mersul ei, o, și s-a împlinit de atunci încă o mie de ani până acum, iar Eu vin cu sfinții cei de la începutul bisericii Mele și se cercetează totul și va fi răsplată după faptă, după rodire sau nerodire, și apoi oile Mele vor sta de-a dreapta Mea, iar cele străine de credința cea dintâi se vor duce în stânga, așa cum și-au ales și așa cum este scris să se împlinească odată cu cercetarea faptelor, odată cu venirea Mea cu sfinții și cu îngerii, care vor scrie credință și necredință și totul se va alege la dreapta și la stânga, iar Eu, Domnul, voi împărăți cu cei credincioși ca și cei de la început, și apoi cei ce vor vedea lumina Mea se vor trezi și vor bate cu umilință ca să li se dea haine de nuntă și vor avea ei parte de întoarcere la Tatăl și vor vedea pe antichrist biruit de Mielul lui Dumnezeu, de Cel înconjurat de sfinți și de părinți ai dreptei credințe, și care vor împărți înfiere celor care vor cere nașterea de sus și înnoirea, pe care vin s-o împlinesc pe pământ și să-Mi vestesc regatul Meu, calea ortodoxiei și pe cei care au așezat-o pe pământ ca să nu piară ea, biserica Mea cea de la început și lucrarea ei cea întreagă, cea sfântă, cea bine plăcută Mie, și după care umblu pribeag și suspinând de două mii de ani, ca Păstorul Care-Și caută oile atacate de lupi pitiți sub haine de miel de atâta vreme de când sfinții și părinții bisericii erau alungați din fața turmei, răbdând și murind de dragul și de dorul ei și așteptându-Mă să vin Eu, Păstorul Cel de sus și să întăresc în credința cea dintâi pe cei care au rămas pentru ea.

Voi, fii ai cuvântului Meu cel pentru voi, țineți sfinții aproape de voi și dați-le de lucru peste pământ prin rugăciunile voastre spre ei și trimiteți-i spre Mine cu cererile voastre, fiilor, căci Eu lucrez prin ei pentru voi și pentru cei de azi loviți de palma lui antichrist cel stăpânitor acum peste biserica Mea, peste casa Mea știută de mulți casa lui Dumnezeu. Faceți rugi multe și mereu și puneți-le pe masă ca să fie auzite de Mine și de sfinți, și fiți tari pentru credința cea dintâi, cea a sfinților Mei, cea dreaptă, fiilor.

Sunt cu sfinții cei mari ai turmei Mele de la început și sunt la masă cu ei și cu voi aici în ziua aceasta, iar duhul lor este în mare fericire pentru cuvântul Meu de peste voi, fiilor. O, cât au fost de disprețuiți de slujitorii lui antichrist în vremea lor! O, cât au rămas de drepți în credință în mijlocul atâtor eresuri care împânzeau turma și puterea credinței creștinilor încercați atât de greu prin vreme, și cărora le erau luați păstorii și mângâierea împărțită lor prin semnele și minunile pe care Eu, Domnul, le lucram prin cei plăcuți Mie peste cei necăjiți și neputincioși și amenințați de vântul necredinței, o, fiilor!

O, iată zilele cele de apoi și vremea necredinței, și odată cu ea venirea Mea cu sfinții și cu îngerii și cu biruința asupra celor necredincioși și atât de îngâmfați și de pierduți de adevărul cel din cer, fiilor! Voi sunteți familia Mea de fii ai lui Dumnezeu, Care vă este vouă Tată și Mamă, Păstor și Izbăvitor. Voi sunteți România Mea cea mică, cea credincioasă venirii Mele cuvânt pe pământ, iar ceilalți sunt în necredință sau în nepăsare în vremea aceasta grea și potrivnică lui Dumnezeu. Noi însă avem de ocrotit această țară, căci mama Mea Fecioara este patroana cea plină de iubire pentru țara Mea cea de azi, și orice răufăcător dă de ea și cade în lături, căci mama Mea Fecioara nu este biruită precum nici Eu nu sunt, și vom birui pentru România, fiilor.

Iată, faceți-vă timp prielnic și mai mergeți pe la cei ce se știu a fi poporul cuvântului Meu și cercetați credința lor și faptele lor și mersul lor cu Mine, și pe cel fără de Mine, o, și dați-le lor de la Mine și de la voi și din Scripturi credință, dacă se aleg de partea Mea în vremi de încercare a credinței, iar Eu, Domnul, vă voi da vouă mereu iubirea Mea.

Multă strigare la cer și la sfinți, multă trăire sfântă, multă iubire, multă cât Dumnezeu să fie la voi și între voi, și de la voi să ia România pe Domnul cu dragostea Lui, fiilor. Sfinții Mei cei mari binecuvintează credința voastră pentru venirea Mea cuvânt peste pământ, și pe voi pentru toată lucrarea Mea cu voi. Sunteți mici, dar aveți cerul de sfinți mari în lucrul Meu cu voi,

și pace vouă, o, pace vouă, fiilor!

Vă întăresc credința și veți vedea aceasta voi, căci Eu sunt Cel ce lucrez minunat, fiilor, Eu, Iisus Hristos, Eu și numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți și Praznicul Întâmpinării Domnului

Norul de heruvimi și de serafimi Îmi acoperă tronul slavei Mele, din care se desprinde glasul și cuvântul care Mă aduce pe pământ și care împlinește cele scrise în proroci și în Scripturi despre venirea Mea cea de la Tatăl după două mii de ani de când am venit, și fără de păcat M-am făcut om prin naștere din mamă Fecioară și am stat treizeci și trei de ani cu oamenii și M-am suit apoi pe nor de îngeri nevăzuți și M-am așezat de-a dreapta Tatălui Meu în ceruri, și de unde iarăși vin, ca să se împlinească Scripturile care spun despre Mine că voi veni Păstor ceresc pe pământ, căci am spus atunci: *«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și toate neamurile vor fi aduse înaintea Lui și-i va despărți pe unii de alții așa cum Păstorul desparte oile de capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga, și oile vor fi chemate de El și binecuvântate pentru moștenirea împărăției gătită lor de la întemeierea lumii, iar caprele nu vor rămâne cu El»*, precum este scris.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci slava aceasta lucrează din cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu acum peste pământ, și fericiți sunt și vor fi cei care în vremea aceasta împlinesc Scriptura cea din urmă care mărturisește dorul și chemarea miresei care cere și spune Mirelui ei: *Vino, Doamne!*

Pace peste cetatea cuvântului Meu și peste acest oraș în care Mi-am așezat iatacul ca să ies din el cuvânt peste pământ, și pace peste țara Mea de venire, peste tine, țară română, țara Mea de nuntă, că tu nu ești neînsemnată, că iată, pe meleagul tău Mi-am așezat masa nunții Mele și cuvântul Meu de hrană din cer pe ea pentru cei chemați, și care vin când aud glasul Meu care strigă: Veniți, o, veniți și credeți și luați de la Mine putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, adevărați închinători cu duhul și cu adevărul, precum este scris, căci a venit această vreme a celor adevărați copii ai Mei, născuți de sus din cuvântul Meu, cu care păstoresc pe cei ce vin la masa Mea!

Să se deschidă și să se citească Scripturile cele de acum două mii de ani ale venirii Mele, și care mărturisesc împlinirea proorociilor celor despre Mine în vremea aceea când M-am coborât din cer ca să Mă fac om și ca să-L vadă omul pe Dumnezeu și să se întoarcă la viață fără de păcat și să caute cu împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu pașii lui, cu viața lui, căci viața fără de iubire de Dumnezeu nu este viață, ci este depărtare de Domnul și de cer și este viață pentru păcat și pentru plata păcatului apoi, precum este scris.

Să se deschidă Scripturile proorocilor din toate timpurile de sub cer și să se citească în ele venirea Mea cea din vremea aceasta și prin care fiii lui Dumnezeu, fiii acestui cuvânt ceresc să-și înmulțească credința și statornicia și iubirea, ca nu cumva dintre ei să-și piardă partea cea de-a dreapta Mea când se vor despărți oile de capre, și iată câtă veghe se cere să aibă cei ce se aleg de-a dreapta Mea, ca nu cumva să piardă chemarea Mea care le va spune: *Veniți!* O, unii vor auzi: *Veniți!* iar alții vor auzi: *Duceți-vă!* dar Eu vin Păstor din cer și povățuiesc, numai să aibă cine să creadă și să asculte povața Mea.

În ziua aceasta de duminică se citește Scriptura înfricoșatei judecăți și mulți vor auzi citindu-se această filă din Evanghelia lui Hristos, numai că este scris în prooroci că toți cei înțelepți vor lumina ca strălucirea cerului și vor fi învățătorii multora și vor fi ca stelele pe vecii vecilor și vor povățui pe mulți pe calea dreptății, căci scris este că la vremea de sfârșit mulți vor fi curățiți și albiți și lămuriți, căci vor cerceta cu amănuntul și va crește știința, dar cu cei nelegiuiți va fi altfel și se vor purta aceștia ca cei nelegiuiți care nu pricep, ci numai cei înțelepți vor

pricepe și se vor alege de-a dreapta Mea.

În ziua aceasta este de învățat și despre supunere, iar Eu sunt Învățător cu fapta, căci am venit din cer ca să Mă supun și să arăt lucrarea de Fiu ascultător și lucrarea de biruitor prin ascultare și prin supunere pentru ascultare, căci am fost spre ridicarea și spre căderea multora ca și în vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ, că mulți se ridică și mulți cad apoi dintre ei, iar cei drepți pricep și rămân, ca și acum două mii de ani când am venit din cer, și cei înțelepți au priceput împlinirea și s-au ridicat spre credință, iar cei fără de lege au rămas nelegiuiți pe mai departe, căci n-au primit curățirea și albirea și nu s-au lămurit ca să ia și ca să-L dea pe Dumnezeu celor care nu Îl aveau.

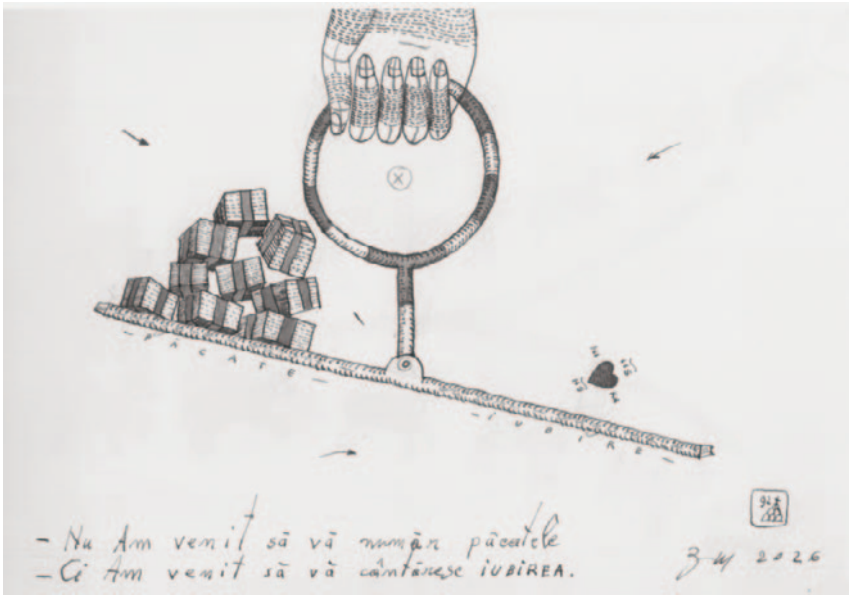
O, am venit Prunc mic și M-am supus rânduielii după lege și M-au dus părinții să Mă închine Domnului și am fost întâmpinat în templu de dreptul Simeon cel bătrân de zile și care și-a întins brațele și M-a primit cu venirea Mea și M-a binecuvântat și M-a vestit peste timp prin duhul și darul proorociei, și iată, din Scripturi se învață cunoștința despre Dumnezeu și credința apoi, nu de la om citire, fie el și sfânt cu viața lui și îndemnând pe mulți spre viață sfântă, dar fiecare are pricepere cât îi pune Domnul să aibă. Iar când Duhul Sfânt scrie istoria lui Dumnezeu cu oamenii, o, altfel este aceasta, căci vine de la Dumnezeu, nu de la om, iar omul este doar purtător al celor puse peste el ca să rămână în timp spre mărturisirea mersului Meu între cer și pământ prin duhul proorociei, prin darul cel întâi între darurile lucrărilor Duhului Sfânt, precum este scris.

Și acum, voi, cei care luați din izvorul cuvântului Meu pentru credința și mersul vostru cu Dumnezeu, iată, fiilor, căutați știința cea de sus și învățați din Scripturi credința cea pentru cuvântul Meu, cu care vă hrăniți și pe care mintea v-ar șopti să-l puneți la îndoială, dar Scripturile vă spun ca și acum două mii de ani că Eu, Iisus Hristos, am fost și sunt spre prăbușirea sau spre ridicarea multora și un semn care va stârni împotriviri.

O, Mă lupt pentru voi ca să vă scap de judecată, fiilor, că iată, unii din cei veniți, și nestatornici apoi din pricina duhului îngâmfării și a împrăștierii pe drumuri de colo-colo, iată-i, și-au făcut parte de judecată, o, și cum să fac ca să-i scot din această vină pe cei îndoielnici pentru lucrarea Duhului Sfânt? O, e greu acest păcat peste cei care sunt cuprinși de îndoială, de șovăire și de lovire în cuvântul Meu, cu care Îmi păstoresc un popor ca să-l am înaintea Tatălui Meu pentru mărturia Mea cea din vremea aceasta.

Iată ce vă învăț: Dacă veniți spre Mine ca să fiți ai Mei, și dacă nu știți cum se vine și cum se stă și cum să fie cel ce se dă Mie, o, dacă nu puteți să-Mi dați inima ca să stau Eu în ea tot timpul și s-o umplu de iubire pentru Mine, măcar dați-Mi mintea ca să vă pun Eu în ea gândirea cea de la Mine ca să vă gândiți la Mine și să vă fie ea mângâiere, fiilor, căci Eu pentru mângâierea omului am venit și vin cuvânt pe pământ.

O, numai Eu sunt mângâierea și sunt fără de sfârșit, fiilor. Nimic n-are omul cu adevărat,

nimic din ce strânge nu este al lui, nimic decât Eu. Eu sunt ceea ce poate avea omul cu adevărat al lui. Toate bucuriile și dorințele inimii lui se pierd ca și cum n-au fost, căci sunt vremelnice și te păcălesc, o, fiule, și nimic nu este al tău din cele ce se pierd și nu rămân, de vreme ce omul piere pentru cele ce ar da să aibă, o, și ce bine i-ar fi omului să stea lângă Mine mereu, ca să pot Eu să stau lângă el mereu și să ne împlinim unul altuia numai pe cele veșnice ca să sporească ele zestrea veciei și să le ceară omul prin rugăciune pe cele ce rămân ale lui pe veci.

O, fiilor, nu ieșiți pentru cele ce le aveți de lucrat pentru voi și pentru Mine, nu ieșiți fără rugăciune, fără să Mă luați și pe Mine și să Mă aveți cu voi pe cale și la lucru, căci lupul e peste tot la pândă ca să vă întindă curse, fiilor. Nu călcați niciun pas fără ungerea cu mir din candelă, începând de la frunte și până sub tălpile picioarelor, iar în trăistuță să purtați apă de agheasmă cu care să vă faceți pârtie tot timpul prin spinii și prin ciulinii care cresc de la păcatele lumii, și vai celor ce nu cred când Eu fac anunț spre popor ca să ia seama bine fiecare creștin!

O, așa n-au voit să creadă cei care au fost prinși în lațul lupului de satana, căci n-au avut pază care să-i tragă înapoi ca nu cumva satana să-i schimbe în oameni răi și fără de iubire de Dumnezeu și de semeni și să facă din ei apoi vânzători și hulitori și iubitori de desfrânare și de păcat, o, că rău s-au sfârșit cei ce au ajuns să facă rău mersului cu Mine a celor ce M-au iubit și Mă iubesc pentru cuvântul vieții cu care Eu grăiesc și păstoresc!

O, fiilor, nimeni nu poate să fie fiu al lui Dumnezeu decât prin supunere cu lucrare mărturisită pentru aceasta, iar dacă tu Mă afli de Mântuitor venit spre tine cu dor, și dacă alegerea între Dumnezeu și lume nu are loc în inima ta, timpul se pierde și pentru o parte și pentru cealaltă, o, și mulți își zic că au ales pe Dumnezeu, dar au din lume încă, chiar dacă au la Dumnezeu gândul, iar Eu nu pot cu jumătatea în om, fiilor. De aceea vă învăț pe toți ca și acum două mii de ani și vă spun ca și atunci, umblați în lumină, fiilor! Nu vă ascundeți unii de alții cu ale voastre bune și rele, ca nu cumva, lucrând așa, să nu mai fiți adevărați și să vă cheltuiți înfierea dovedită de Mine vouă prin iertarea pe care v-o dăruiesc când veniți la Mine, și ca să stați curați lângă Mine dacă veniți ca fii ai Mei, ca nu cumva ascunzându-vă unii de alții să vă învățați așa, adică să nu umblați în lumină cu relele și bunele voastre.

O, fiilor, e mult mai bine să greșiți la lumină, să greșiți văzut, să vorbiți văzut și auzit ori ce vă vine să spuneți cu cuvântul, și ca să se poată cumva lucra îndreptarea și să nu vă ia lupul urma, și ca să se mai poată lucra cumva iertare și iubire apoi din nou pentru cele neplăcute și pitite la întuneric.

O, nu umblați în noapte, fiilor! Cum adică aceasta? O, măi fiilor, nu vă luați după capul vostru. Nu așa vă puteți da lui Dumnezeu ca să fiți ai Lui, ca să fie El capul, iar voi trupul bisericii Lui. Cei ce au duhul ascultării caută să ia din față lucrarea lor, nu din capul lor, ca nu cumva satana să-i scrie cu cei neascultători și pitiți la întuneric, căci Eu lucrez pentru fiecare din voi prin cei de lângă voi, dar această lucrare o fac numai peste cei care iubesc să umble în lumină, și îi supun pe cei care se supun, iar altfel nu lucrez peste om, căci întuneric este lucrarea lui satana cel nevăzut, și care se sperie de lumină și are lucrare de cârtiță și sapă pe ascuns și se cheamă întuneric lucrarea cea ascunsă, și îl pedepsește apoi pe om această lucrare, smulgându-l de sub ocrotirea Mea, căci Eu nu Mă bag peste satana ca să-l biruiesc când omul face de bună voie pe placul duhului potrivnic Mie și lui, duhul lui satana, duhul întunericului.

V-am învățat și v-am păstorit în zi de duminică, o, fiilor. Aș vrea să-i scap pe toți de judecata cea înfricoșată a faptelor și a cuvintelor rostite cu nesăbuință, iar de la povața Mea de peste voi să ia învățătura Mea cei care s-ar alege să fie ai Mei pentru creștere sfântă, și de aceea să se deschidă și să se citească din Scripturi împlinirile din zilele acestea, când Eu vin din cer pe pământ cu toți sfinții și îngerii ca să păstoresc și ca să se aleagă la dreapta și la stânga cei care Mă știu venind cuvânt pe pământ, iar cercetarea Scripturilor va înțelepți pe cei ce se curățesc cu duhul și cu trupul și se albesc spre lămurirea credinței lor, și vor lumina aceștia ca strălucirea

cerului, precum este scris, și vor fi ca stelele pe vecii vecilor și vor îndrepta pe mulți pe calea dreptății, și iată, numai cei înțelepți vor pricepe, numai cei ce se curățesc și se lămuresc pentru credință, precum este scris, iar Eu, Domnul, păstoresc și lucrez și împlinesc Scripturile venirii Mele, și numele Meu este minunat, o, și nu mai stau în cer și vin Păstor ceresc pe pământ sub numele Meu cel nou, iar numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam in Rai

Glasul cuvântului Meu se deschide și cuvintează peste pământ și împlinește Scripturile venirii Mele după două mii de ani de la coborârea Mea din cer de lângă Tatăl Savaot între oameni Prunc născut din pântece fecioresc, și stau cu cetele cerești deasupra pământului român, pe al cărui plai Mi-am pregătit cetatea cuvântului Meu, locul în care Îmi scriu cartea cea de azi prin fii ascultători Mie, în care Eu, Domnul, am pus credință din cer pentru venirea Mea cea de acum, pentru mersul Meu cuvânt peste pământ, și iată-Mă grăind și vestindu-Mă la porțile cetății și spunându-le celor din porți:

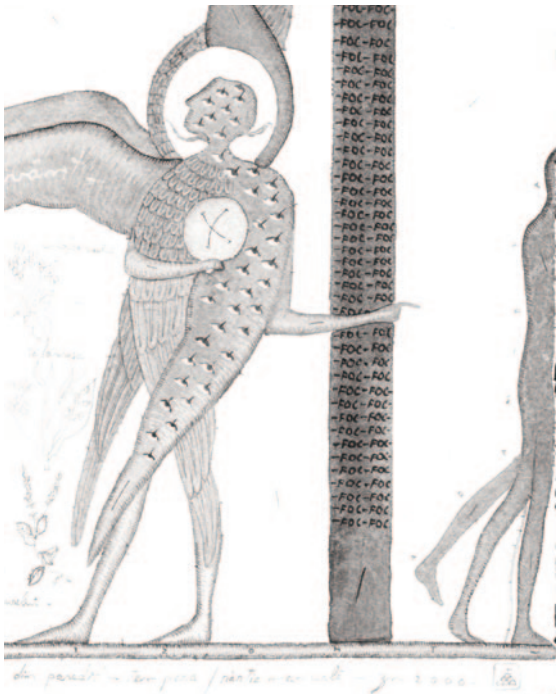
Pace vouă, străjeri în cetate! Vine Domnul la voi. Pace vouă, fiilor! E zi de duminică și avem de așezat cuvânt în carte, măi fiilor. Cuvântul Meu de peste voi este solie cerească venită pe pământ pentru duhul mărturisirii că Eu, Domnul, sunt trimis de Tatăl să împlinesc Scripturile pe care le-am vestit acum două mii de ani că voi veni să le împlinesc și voi împărți plată după faptă și voi despărți la dreapta și la stânga pe cei care vor fi adunați înaintea Mea de îngerii lui Dumnezeu ca să-i aleg pe cei ce M-au iubit dintre cei ce nu M-au iubit pe pământ, și să binecuvintez iubirea și partea celor credincioși și iubitori de Dumnezeu și să-i am ai Mei și să lucrez cu ei cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, căci această Scriptură așteaptă la hotar să se așeze cu făgăduințele ei pe pământ, și despre care Eu, Iisus Hristos, am grăit acum două mii de ani că voi veni să le împlinesc între oameni, și iată-Mă cu cei ce cred Scripturilor, iar în ceilalți n-am găsit credință și nici iubire și s-au tras în stânga de bună voie, și de aceea este bine să se cerceteze fiecare pe sine pentru credință în venirea Mea și să aducă rod de credință, ca nu cumva să le fie lor rău prin plata pentru cei necredincioși și neiubitori de Dumnezeu prin faptele vieții lor.

Iar și iar pun mărturie scrisă că dincolo de cele văzute ale facerii sunt cele nevăzute și acoperite de cele ce se văd făcute să se vadă, și sunt aici în același loc, și peste tot este Dumnezeu cu întreg cerul Său și este purtat pe scaun de heruvimi și de serafimi, și spun acestea iar și iar pentru cei ce cred, căci cei ce nu cred sunt cei ce spun că nu este Dumnezeu, o, dar ei de ce sunt dacă Dumnezeu nu este îi întreb?

În zi de duminică mărturisesc lucrările lui Dumnezeu scrise în Scripturile din care Eu, Iisus Hristos, citeam acum două mii de ani ca să le dovedesc împlinirea cea pentru timpul cel de atunci, și iarăși, mărturisesc acum din Scripturi grăirea Mea cu omul în rai, căci l-am zidit și l-am așezat în rai și i-am dat sfat și lucrare de lucrat, iar Eu, Cuvântul Cel de la început, eram în cele ce nu se văd ale facerii și grăiam cu omul, și el cu Mine grăia, o, dar el n-a ascultat de cuvântul Meu și s-a făcut mai mare ca Mine între el și Mine dacă n-a ascultat, o, și s-a ascuns să facă aceasta, căci n-a înțeles că Eu din nevăzutele facerii văd în cele văzute și l-am văzut greșind asupra Mea și asupra sa și l-am întrebat de ce dă să se ascundă și i-am spus: *«Unde ești, Adame?»* Ca să pot grăi cu el l-am întrebat așa, iar el Mi-a spus că s-a ascuns, o, și l-am mustrat de durerea ce Mi-a făcut-o și n-a stat Adam umilit pentru greșeală și pentru ascundere ca să greșească și s-a ascuns iarăși, s-a ascuns după femeia pe care i-am dat-o, și cu care M-a mustrat și el cum că i-am dat femeie, o, și am mustrat-o și pe ea, dar și ea s-a dezvinovățit, și apoi le-am rostit pedeapsa pentru neascultare și pentru ispitirea lui Dumnezeu și i-am scos din rai și au rămas fără Dumnezeu pe pământ, au rămas de

capul lor, și de atunci așa este tot omul, iar dacă el nu Mă vede nu mai ține seamă că Eu îl văd tot timpul, o, și am plâns după el cinci mii de ani și mai bine, și apoi M-a trimis Tatăl pe pământ ca să Mă dau răscumpărare pentru om și am murit în locul fiecărui om prin moarte pe cruce, dar am și înviat pentru fiecare om ca un Dumnezeu și Făcător a toate și al omului.

Și acum, iată, iarăși vin după tine, omule, căci tu nu te întorci spre Mine ca să scapi din mâna lui satana care te-a scos din rai ca să faci voia lui, o, și Mi-e dor să-l biruiesc pe satana și

să te smulg de la el, precum scrie în Scripturi să vin și să împlinesc venirea Mea și cer nou și pământ nou și Ierusalim nou și om nou pentru aceste toate taine mari ale facerii și ale veșniciei care așteaptă venirea ei pe pământ la oameni odată cu slava venirii zilei Domnului, precum este scris, iar tu, omule, o, nu dai să te întorci și să întâmpini cu credință aceste mari împliniri, cu care Eu biruiesc pe satana ca să nu mai găsească loc pentru el, și iată, trebuia să vină Domnul, omule, și trebuia să aducă cu El aceste împliniri rostite demult că vor veni și se vor așeza pe pământ între oameni.

Am avut pe pământ soli îmbrăcați cu cerul pe deasupra umilinței lor înaintea lui Dumnezeu, și s-au pregătit ei cu post de patruzeci de zile și patruzeci de nopți ca să stea curați și sfinți întru slujirea lor pentru Mine. Grăiam cu ei față în față și credeau auzindu-Mi glasul fără să Mă vadă, o, și plângeam după ei cu dor pentru marea lor iubire și milă de Mine când Mă vedeau așa părăsit de om, și aceia au fost Moise și Ilie și Mă însoțeau ei apoi în vremea lucrărilor Mele pe pământ între oameni.

O, și este scris acum pentru poporul creștin de pe pământ post de șapte săptămâni ca să întâmpine ei apoi ziua de praznic a învierii Mele din răstignire. Iubire și viață cu Dumnezeu pe pământ, aceasta înseamnă ceea ce împlinesc creștinii știutori ai legii iubirii de Dumnezeu și ai sfințeniei pentru Domnul lor, și binecuvintez de lângă Tatăl vremea postului creștinesc pentru cei care ascultă de Dumnezeu și de părinții sfinți purtători de Dumnezeu ca să lase ei rânduială cerească pentru viață creștinească între oameni pe pământ.

Toată lumea se hrănește cu carne de animale și de păsări, iar pentru curățirea de păcate nu mai este grijă. Mă doare și Mă doare de șapte mii de ani nedragostea și nerecunoștința omului de la care îndur acestea atât de îndurerat cum sunt și cum aștept vremea luminării să vină peste oameni. Să mai fie vorba de vreme de curățire a sa, nu mai are vreme să gândească și să socotească omul între el și Dumnezeu.

Am venit să Mă nasc Prunc între oameni și să cresc și să primesc moarte pe cruce ca să-l spăl de păcate pe tot omul prin trupul și sângele Meu, și, o, de ai încerca și tu iubirea cea pentru Dumnezeu, omule iubitor de păcat cu viața ta! Iubirea pentru Hristos ține loc de toate dorurile inimii și ale cărnii tale, peste care Eu aș dori să-ți fiu ție Dumnezeu. Când îți mai aduci aminte de Domnul, Făcătorul omului, dai și tu să postești în numele vremilor de post așezate de Duhul Sfânt prin părinții cei sfinți, o, dar dai să te știe și să te arate toți că postești de carne și de mâncăruri, dar nu-ți dă prin minte să postești de păcat și să nu te mai trufești înaintea oamenilor, o, și-ți faci mai rău prin postul tău amestecat cu păcat.

Cel ce postește este senin, este vioi ca să nu se arate oamenilor că postește, ci numai iubirii de Dumnezeu, iar vremea postului te ajută să mănânci mâncare mai vie, să fii mai viu pentru Dumnezeu, să rodești duh de rugăciune, de vorbire cu Domnul tău, de iubire ca a Lui pentru semenii tăi, iar Eu îți spun acestea toate ție, omule.

O, ce frumos este cel mare cu iubirea, ce frumos! Trebuie să-l iubești mult de tot pe cel căruia nu-i ții în seamă greșelile lui, și pe cele asupra ta și care-ți fac rău. O, și de ce să faci acestea din toată inima și simțirea ta? Pentru ca să facă și Dumnezeu pentru tine așa, măi creștine, măi. Fă acestea cu acest gând al iubirii de Dumnezeu și de frați, și cu multă umilință de duh, și te vei mântui prin duhul iubirii din inima ta, și cu care Dumnezeu lucrează pentru tine și pentru cel iubit de tine, pentru mântuirea lui prin iubirea ta, și unul pe altul să vă mântuiți, precum este scris.

«Iertați, și vi se va ierta», iar pentru aceasta trebuie să iubești, omule creștin! În vremea postului de bucate cercetează-te dacă nu cumva ai îngâmfare de multe feluri, sau dacă nu cumva este strâmtorare pentru Mine în tine prin răceala iubirii și prin lipsa umilinței. Fiecare trebuie să aducă rod, să aducă suflete la lumină, la salvare, la credință, la sfințenie pentru mântuire, la dragoste de Dumnezeu. Tu însă dai să dărâmi pe cei ce dau să meargă cu dor spre cer și spre mărturisirea lui Hristos peste cei din întunericul duhului lumii. O, dacă vei face așa, ce vei face fără rod adus, sau ce vei face când vei vedea că ai dărâmat pe alții care ar fi dat să meargă pe cale cu viață plăcută și sfântă spre Domnul?

O, fiilor, îmbogățiți-vă inimile cu duhul blândeții de sus. Inimile blânde au cuvinte dulci de rugăciune, au râu de cuvinte prin rugile lor și cer la Domnul să vină împlinirile făgăduite, și care așteaptă să fie chemate și aduse și așezate pe pământ între oameni. Cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou sunt promise să coboare din cer și să fie între oameni, precum este scris să se împlinească așa la vremea împlinirilor care au sosit pentru ele.

O, ce mult plânset va fi când vor vedea cei mulți cât timp au irosit zadarnic pentru ale lor îndeletniciri și doruri și gânduri trecătoare, când ar fi putut să răscumpere vremea lor cu Dumnezeu, și pe care n-au priceput-o ca s-o câștige pentru veșnicia lor, și iată, și-au irosit timpul vieții dacă n-au căutat să aibă sfătuitor de care să asculte și de la care să ia pentru ei ca să nu-și cârmuiască singuri pașii și ca să greșească așa cum a greșit Adam, care n-a luat pentru el de la Făcătorul său, și și-a făcut voia sa dacă n-a ascultat.

Voi, cei care vă hrăniți din cuvântul Meu cel din vremea aceasta, luați de la Hristos îndemn pentru credință, căci Eu, Domnul, vă sfătuiesc să credeți cu tărie că vine cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, cetate sfântă despre care scrie în Scripturi că se va coborî din cer pe pământ. Cereți aceste împliniri scrise să vină și să se ivească și să se așeze spre vedere, căci sfinții toți le așteaptă, iar Eu, Domnul, sunt cu ele în brațe și cu tot raiul lor, că M-am dus la Tatăl să le pregătesc, o, fiilor, și iată, prin credința celor credincioși lucrez ca să vină aceste împliniri.

O, ce se va întâmpla cu cei ce nu cred, sau cu cei ce au crezut și și-au lepădat credința sfântă ca să-și vadă de ale lor, atât de trecătoare ca și cei fără Dumnezeu pe pământ?

Și acum, pace vouă și multă putere sfântă pentru cele duhovnicești dintre Mine și voi, dintre voi și Mine, fiilor! Fiți sfinți cu iubirea și cu purtarea, și toate să vă treacă prin inimă, acolo unde Eu, Iisus Hristos, vă aștept să vă povățuiesc, așa cum Adam n-a voit să lucreze loc pentru Dumnezeu înăuntrul inimii lui și a pierdut raiul, L-a pierdut pe Dumnezeu și s-a pierdut de tot. Eu însă vin la voi pe pământ, vin peste tot pe unde am de răscumpărat ceea ce s-a pierdut, iar voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, sunteți rodul Meu, sunteți slava Mea cea de dinaintea arătării Mele, și pace vouă cu Mine, și Mie cu voi, fiilor!

Și binecuvântare las peste voi ca să pot cu voi pentru împlinirea Scripturilor, și vom putea, tot mereu vom putea, o, că mare este numele Meu de peste voi, că vin la voi cu numele Meu cel nou, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 2026